

Pius Font i Quer

Cinquantenari de la mort
(1888-1964)

**“Pius Font i Quer
(1888-1964)
Un nou
paradigma
de la botànica
catalana”**

**Exposició al vestíbul de
l'edifici històric de la
Universitat de Barcelona**

**Del 15 d'octubre
al 5 de novembre
de 2014**

Pius Font i Quer (Lleida, 9 d'abril de 1888–Barcelona, 2 de gener de 1964) fou un botànic (taxonomista i fitogeògraf), farmacèutic i químic català.

Primer director de l'Institut Botànic de Barcelona, fundà, a la muntanya de Montjuïc, el Jardí Botànic, annex a l'Institut.

Les seves recerques van abraçar especialment Catalunya, el sud del País Valencià i les illes d'Eivissa i de Formentera.

Obres amb més ressò:

Diccionario de Botánica (1953)

Plantas medicinales (1961)

Botánica pintoresca (1958)

Membre de l'Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (1922) i de l'Institut d'Estudis Catalans (1942)

Vicepresident d'honor dels Congressos Internacionals de Botànica de París (1954) i d'Edimburg (1964).

President de la Institució Catalana d'Història Natural (1931–34) i de la Sociedad Ibérica de Ciencias Naturales de Saragossa.

Cofundador de la revista de botànica *Cavanillesia* (Barcelona, 1928–38)